

jutge m. El qui està en estat de
 gub d'aplicar les lleis penals,
 civils, comercials, ^{el} qui té auto-
 ritat per a jutjar i sentenciar.
Comprovar davant el jutge. Jut-
ge de primera instància. Jutge mu-
nicipal. Jutge arbitre. | En l'an-
 tiquitat hebrea, magistrat
 suprem que governava la nació
 abans de l'establiment de la re-
 ialesa. || El qui és designat per
 a decidir en una competició, etc.
 entre dues o més parts, a emetre
 la seva opinió sobre alguna cosa.
de resolució del jutge en un petit

Arbitres

| El qui està en estat de
 donar la seva opinió sobre
 algi o alguna cosa. És un
bon jutge en matèria d'arb